

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2024

гр. София, 19.06.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 7-МИ СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: И. АЛ. С.

като разглежда докладваното от И. АЛ. С. Частно наказателно дело № 20231110207145 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 243, ал. 5 от НПК.

Инициирано е по жалба на Д. Х. Й., чрез адв. Е., срещу постановление на СРП от 03.05.2023 г., с което, на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК, е прекратено наказателното производство по ДП № 225 ЗМК 3189/15 г. по описа на 01 РУ-СДВР, пр. пр. № 29263/14 г. по описа на СРП.

В жалбата се развиват аргументи за необоснованост на атакуваното прокурорско постановление, досежно правилното приложение на материалния закон. Подчертава се, че се касаело за седми негоден опит за прекратяване на наказателното производство, което се водило тенденциозно и едностранчиво в посока за причинена лека телесна повреда по чл. 131, ал. 1, т. 2, вр. чл. 130, ал. 2 от НК. Цитира се определение на СРС от 16.01.2023 г., в което се подлага на критика предходно отменително постановление на СРП за липса на престъпление по чл. 142а, ал. 2 от НК. Възражава се и срещу изводите за малозначителност на деянието по чл. 143, ал. 1 от НК, като крайно необезпокояващи.

След като се запозна с аргументите, развити в жалбата, атакуваното прокурорско постановление и материалите по ДП № 225 ЗМК 3189/15 г. по описа на 01 РУ-СДВР, пр. пр. № 29263/14 г. по описа на СРП, съдът прие за установено следното:

Жалбата е подадена от името на лице, което се явява „пострадало“ по смисъла на чл. 74, ал. 1 от НК, от престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 2, вр. чл. 130, ал. 2 от НК, за което е образувано наказателното производство. Видно от приложената обратна разписка за връчване на атакуваното постановление на СРП, същото е връчено на процесуалния представител на пострадалия на 10.05.2023 г., а жалбата е депозирана до СРП по пощата с изходящо пощенско клеймо от 17.05.2023 г., тоест жалбата е подадена от лице със съответния легитимен интерес и в законоустановения седмодневен срок по чл. 234, ал. 4 от НПК, поради което е ДОПУСТИМА.

По същество контролната инстанция счита следното:

Досъдебното производство е образувано и водено за това, че на 27.05.2014 г., около 00:15 часа, в гр. София, на входа на клуб „Б*****Д“, находящ се на ул. „Г***** длъжностно лице (охранител на клуба), при и по повод изпълнение на службата си, чрез притискане и нанасяне на удари по тялото на пострадалия, е причинил лека телесна повреда на Д. Х. Й., изразяваща се травматичен оток на челото в дясно, охлузвания на двете гривнени области,

контузия на поясната област, контузия и хематом на левия лакът, които травматични увреждания са му причинили болка и страдание. По делото няма лице, привлечено като обвиняем.

В обстоятелствената част на атакуваното прокурорско постановление държавното обвинение е изложило хронологично и в детайли установената до момента фактическа обстановка. Същата е интерпретирана коректно и на база събраните до момента гласни (проведените разпити на общо 13 свидетели) и писмени (заключения на СМЕ, видеотехническа и комплексна видео-техническа и идентификационна експертиза, протоколи за разпознавания и други писмени материали) доказателства, поради което съдът не намира за нужно да я преповтаря. На база събраните доказателства прокурорът от СРП излага изводи за изтичане на абсолютната давност за наказателно преследване за престъпления по чл. 131, ал. 1, т. 2 и т. 12, вр. чл. 130, ал. 2 от НК, за липса на съставомерност по чл. 142а, ал. 2, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК, както и за „малозначителност“ по смисъла на чл. 9, ал. 2 от НК във връзка с осъществено деяние по чл. 143, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК. Във връзка с последното се подчертава, че принципно било доказано авторството на престъпление по чл. 143, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК от страна на съизвършителите А. А., Ц. М., Г. Г. и П. С..

Контролната инстанция няма да обременява акта си с излагане на хронологията на многобройните постановления за прекратяване на наказателното производство и съответните определения на СРС и СГС и постановления на САП, които отхвърлят доводите на СРП. Настоящият съдебен състав ще обърне внимание на няколко съществени обстоятелства, касаещи изрични и задължителни за изпълнение указания на съда, както и правните му изводи за съставомерност на деянието по съответни състави от НК.

На първо място, с определение от 10.06.2021 г. СРС, НО, 100-ен състав, в сила от 10.08.2021 г., е констатирал противоречия между свидетелските показания с указания същите да бъдат отстранени по съответния ред. В изпълнение на съдебното определение с постановление от 07.09.2021 г. наблюдаващият прокурор от СРП е указал да се проведат очни ставки между описаните в определението на СРС лица, както и да бъдат изпълнени всички останали указания. Като резултат от постановлението на СРП са налице протоколи за разпит от 15.09. и 16.09.2021 г. на свидетелите Г. Г., А. А., А. С. и Ц. М., в които последните (А. С. от името на брат си П. С.) заявяват, че отказват да участват в очни ставки, оплакват се от това, че биват разкарвани и се заканват да подадат жалба за набедяване. Следва ново прекратяване на наказателното производство с постановление на СРП от 05.11.2021 г. и ново определение на СРС, НО, 102-ри състав от 16.01.2023 г., в сила от 01.03.2023 г., с което прокурорското постановление за прекратяване е отменено. Следващият акт е настоящото атакувано постановление на СРП от 03.05.2023 г., в което прокурорът изтъква, че не намира за необходимо да бъде правен повторен опит за провеждането на множество очни ставки между свидетелите от двете противоречащи си групи, тъй като наличието на съществено противоречие в техните показания не би довело до възприемане на различна от установената фактическа обстановка.

Към горните факти настоящият съдебен състав единствено следва да добави, че по смисъла на чл. 243, ал. 6, т. 3 от НПК, указанията на съда при отмяна на постановление на прокурора за прекратяване на наказателното производство не са нито пожелателни, нито предоставени на прокурора за самостоятелна преценка за целесъобразност, а задължителни. Така както задължителни за изпълнение от страна на разследващия орган са били и указанията на СРП от 07.09.2021 г. Реално указанията на съда от 10.06.2021 г. и на СРП от 07.09.2021 г. не са изпълнени към днешна дата. Нещо повече, не е осъществено нито едно процесуално-следствено действие през последните две години. Не толкова смущаващо е, че в постановлението си от 03.05.2023 г. реално СРП отказва да изпълни указанията за провеждане на очни ставки, защото на „втори прочит“ ги намирала за безсмислени, колкото

това, че опитът за провеждането на очни ставки е останал „недовършен“, поради отказ на четиримата охранители да участват в подобно процесуално-следствено действие. Не е необходимо да се подчертава, че подобен отказ е равносителен на отказ от даване на показания, което е недопустимо, както и че подобен аргумент, за да не се изпълнят указанията на съда, както и собствените указания на СРП, подронва авторитета на самата прокуратура. Само предвид обстоятелството, че в постановлението си от 03.05.2023 г. СРП е отказала да изпълни задължителните указания на СРС от 10.06.2021 г. и 16.01.2023 г., както и собствените си указания към разследващия орган от 07.09.2021 г., съвсем основателно се налага изводът, че СРП е градила аргументите си в постановлението от 03.05.2023 г. на база на неизяснена фактическа обстановка, която е неизяснена предвид неизпълнените задължителни указания на съда. Последното е напълно достатъчно основание за отмяна на атакуваното прокурорско постановление.

На второ място, настоящият съдебен състав счита да добави и допълнителни аргументи във връзка с правните изводи на СРП относно евентуалните осъществени състави по НК. Съдът няма да коментира изводите на СРП за изтичане на абсолютната давност за наказателно преследване за престъпления по чл. 131, ал. 1, т. 2 и т. 12, вр. чл. 130, ал. 2 от НК, доколкото същите са правилни. Настоящият съдебен състав няма претенции към СРП и досежно извода ѝ за липса на съставомерност по чл. 142а, ал. 2 от НК. Това е и единственият момент, в който СРП се е съобразила със задължителни указания на съда относно прилагането на закона. В този смисъл е налице действително произнасяне по Определение № 1944 от 15.06.2020 г. на СГС, 14 въззивен състав, по повод потвърдено предходно определение на СРС, с което е отменено постановление на СРП от 14.11.2019 г. за прекратяване на наказателното производство. В определението на СГС подробно се развиват аргументи за това, че липсва обективна съставомерност за деяние по чл. 142а от НК, което предвид и липсата на нови събрани доказателства по делото от онзи момент досега, налага извода, че въпросът дали е осъществен състав на чл. 142а, ал. 2 от НК повече не може да бъде предмет на обсъждане – обстоятелство, което е убягнало на вниманието на следващите състави от СРС, сезирани със същия казус.

Не така стои въпросът с аргументите на СРП от процесното атакувано постановление за несъставомерност по чл. 143, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК, тъй като деянието било „малозначително“ по смисъла на чл. 9, ал. 2 от НК. Самата идея на СРП да разисква евентуална състаомерност по чл. 143, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК не само не е самоцелна, но напълно акуратна и базирана на изводите на въззивната съдебна инстанция от горепосоченото Определение № 1944 от 15.06.2020 г. на СГС, 14 въззивен състав, в което именно се изтъква, че действията на четиримата охранители покриват състава на „принуда“ по чл. 143, ал. 1 от НК. Събраните по делото доказателства обаче, и без неизпълнените указания за провеждане на очни ставки, са в определено крещящо противоречие с извода за малозначителност. СРП не е отчела, че събраните до момента доказателства не само не дават основания случая да се определи като „малозначителен“, но точно обратното – същият разкрива признаци на по-висока обществена опасност от обичайната за подобен вид престъпления. В тази връзка СРП е подминала с мълчание красноречивия факт, че самото осъществяване на принуда не от едно, а от четири лица, в качеството им на охранители, и като съизвършители, спрямо едно (определено непровокиращо и беззащитно) лице, при драстично нарушение на изискванията на чл. 34 от ЗЧОД (отм.) сочи не на инцидентно и леко превишение на професионалните задължения, а на демонстративна, абсолютно неприемлива и определено нагла проява на агресия, поставила в твърде унизително положение пострадалия. Макар и да липсва съставомерност по чл. 142а, ал. 2 от НК, самото безпричинно ограничаване на пълноценното придвижване на пострадалия Й., чрез поставянето на белезници, допълнително се наслагва върху извода за по-завишена обществена опасност от обичайната. Тези факти въобще не са коментирани от СРП в постановлението от 03.05.2023 г. и са в разрез с извода за „малозначителност“.

С оглед горното, жалбата срещу постановлението на СРП от 03.05.2023 г. се явява основателна, доколкото изводът за прекратяване на наказателното производство се базира на неизяснена фактическа обстановка, предвид неизпълнените указания на съда от 10.06.2021 г. и 16.01.2023 г., както и собствените указания на СРП към разследващия орган от 07.09.2021 г., а отделно постановлението е необосновано и противоречащо на фактическата обстановка, досежно извода за „малозначителност“ на деянието по чл. 143, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК, което в тази си част следва да се приравни на липса на мотиви.

Така мотивиран и на основание чл. 243, ал. 6, т. 3 от НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ постановление на СРП от 03.05.2023 г., с което, на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК, е прекратено наказателното производство по ДП № 225 ЗМК 3189/15 г. по описа на 01 РУ-СДВР, пр. пр. № 29263/14 г. по описа на СРП.

Връща делото на СРП за изпълнение на указанията, дадени в обстоятелствената част на определението, препращащи към изпълнение на предходни указания на съда и СРП.

За определението да се съобщи на жалбоподателя и СРП.

Определението подлежи на обжалване и протест от горните лица в седемдневен срок от съобщаването му пред СГС.

Съдия при Софийски районен съд: _____